

liga förfrågningar om ryktet, att folk härifrån skulle befordras till Polen eller Ryssland, har någon grund och tillochmed torpare och jordegare förklara sig beredvilliga att genast dit flytta samt lemna hus och hem, sägande att de inga utvägar hafva att här längre uppehålla lifvet, då arbete ej kan fås och de redan förtärt hvad de skördat. Öfverallt tilltaga stölderna och erkänna de brottslige att nöden varit driffjädern. Fängelserna här blifva snart öfverfulla. På Straff-Fängelset sitta nu 380 och det är omöjligt att der sammanpacka flera än 400 – På en enda dag inkom dit 22. På Slottet har ransakningsfångarnes antal stigit till 180 utom bötesförsonare. Nära dubbelt så stort antal, som vid min ankomst till länet. 10

Men till hufvudsaken – Min ödmjuka anhållan vore att min ärade Broder ville hafva godheten och med omgående post medelst några skriftliga rader underrätta mig, huruvida någon utsigt är, att lemna de församlingar, i hvilka *verklig* nöd råder, något hopp om att antingen få några anslag till allmänna arbeten, eller åtminstone lån af staten emot af kommunerna iklädd gemensam ansvarighet och återbetalningsskyldigheten fördelad på flere år. Jag tviflar visst högeligen att kunna förmå kommunerna att ingå på gemensam ansvarighet, åtminstone har det förut ej velat lyckas med undantag af just hos någon enda församling. Men skulle äfven någon kommun nu vilja försöka att hjälpa sig sjelf på så sätt, att den beslöt upptagande af lån emot gemensam ansvarighet, så blir det för densamma omöjligt, emedan den ej någonstädes kan erhålla penningar, såvida ej Staten lemna den de behöfliga medlen. Jag förutser att fråga derom uppstår vid mina sammanträden med kommunal och fattigvårdsstyrelserna och anhåller derföre ödmjukast att min Ärade Broder med omgående ville underrätta mig om jag vid sådant förhållande kan lofva något bistånd af Staten, eller om jag bestämdt skall afråda komunerna från att anhålla derom. Jag börjar min resa den 2:dra Oktober. 20 30

Med utmärkt högaktning har äran förblifva

Min ärade Broders
ödmjuka tjänare
C. M. Creutz

749 K. J. HARFF – J. V. SNELLMAN 26.IX 1867
RA, JVS samling

Härjemte får äran öfverlemnna att i går afton ifrån Wasenius framkommet telegram. 40

Med anledning af dess innehåll tillåter jag mig fråga om ej Wasenius kunde få fri hand till uppköp, ithy att efterfrågan lär vara mycket stor så att de partier som komma in, genast disponeras af andra reflectanter, om man ej håller sig fram. Det ledsamme är äfven, att befordran af våra telegrammer går ytterst långsam och hafva desamma flera gånger varit 7–8 timmar på väg.

Vördsamt beder jag att om denne min ödmjuka fråga får en liten notice, som jag kunde telegrafera till H:r Wasenius. 50

Med utmärkt högaktning
Julius Harff

26 Sept. 1867.